

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 26
din 18.04.2007

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L. din localitatea, județul,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr.din 06.03.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Biroul Vamal prin adresa nr./06.03.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 06.03.2007, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea, str., județul

S.C. S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./05.02.2007, emisă de Biroul Vamal, în baza procesului verbal de control al valorii în vamă nr./05.02.2007, privind suma de lei, reprezentând:

- lei accize;
- lei taxă pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 și 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. din localitatea, contestă procesul verbal nr. din 05.02.2007, ce a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./05.02.2007, privind verificarea valorii în vamă a autoturismului marca, serie șasiu, fabricat în anul 2000.

Prin contestația formulată se precizează că în data de 04.12.2006 societatea a efectuat prin Biroul vamal operațiunea de import nr., pentru care, în baza prevederilor H.G. nr. 973/2006, a fost declarată procedura de control a valorii în vamă a mărfii importate.

Societatea susține că drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate, care au fost încasate și virate la bugetul de stat, cuprind și cheltuielile de transport în sumă de euro.

De asemenea, menționează că la data acordării liberului de vamă, respectiv 06.12.2006, a fost constituită garanție suficientă, în sumă totală de lei, în conformitate cu H.G. nr. 973/2006, din depozitul nr./2006.

Contestatoarea precizează că prin adresa nr.28.12.2006, înregistrată la Biroul vamal sub nr. din 29.12.2006, a solicitat acordarea preferințelor tarifare vamale pentru mărfurile plasate în regimul de punere în liberă circulație și restituirea drepturilor de import achitate în plus. Prin procesul verbal de control nr.08.01.2007, biroul vamal a acordat tratament tarifar preferențial și a dispus deblocarea parțială a garanției constituite, respectiv suma de lei, din garanția inițială de lei.

Societatea precizează că în urma adresei nr.08.01.2007, prin care biroul vamal a solicitat prezentarea unor documente pentru determinarea cu titlu definitiv a valorii în vamă a bunului în cauză, a prezentat actele solicitate cu următoarele precizări:

- cu privire la contractul comercial încheiat cu partenerul extern sau/și orice document care a stat la baza încheierii tranzacției, solicitat de organele vamale, contestatoarea susține că între **S.C. S.R.L.** și firma din Germania nu a fost încheiat un contract comercial în acest sens, tranzacția fiind probată cu factura nr./21.11.2006 și chitanță, emise de societatea din Germania. Pentru determinarea valorii în vamă, articolul 57 alin. (1) din codul vamal prevede obligativitatea depunerii alături de declarația pentru valoarea în vamă a facturii sau a altor documente de plată a mărfii și nu a contractului comercial;

- cu privire la documentele bancare privind efectuarea plăților externe și extrasul de cont în valută, solicitate de organele vamale, contestatoarea menționează că pentru bunul respectiv a achitat cash suma de euro și nu prin instrument bancar de plată. Articolul 57 alin. (1) din codul vamal prevede obligativitatea depunerii alături de declarația pentru valoarea în vamă a facturii sau a altor documente de plată a mărfii și nu în mod expres a documentelor bancare privind efectuarea plăților externe și a extrasului contului în valuta din care s-a efectuat plata;

- cu privire la documentele care să dovedească cuantumul cheltuielilor de transport declarate, solicitate de organele vamale, societatea susține că a prezentat declarația pe propria răspundere, înregistrată sub nr.04.12.2006, a reprezentantului legal al societății **S.R.L.**, respectiv, conform căreia valoarea transportului pe parcurs extern este de euro, din carereprezintă motorină șireprezintă taxe de drum;

- cu privire la orice alte documente justificative care să dovedească realitatea și exactitatea valorii declarate, solicitate de organele

vamale, societatea consideră că în cauză sunt incidente prevederile art. 56 din Codul vamal, coroborate cu Acordul de aplicare a art. VII din GATT, conform cărora regula de bază în materie este că valoarea în vamă a mărfurilor o reprezintă valoarea de tranzacție.

Contestatoarea susține că organele vamale aveau dreptul să stabilească o nouă valoare în vamă numai în cazul unei imposibilități de determinare a valorii reale și în situația existenței unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de către importator, această din urmă situație fiind motivată de Biroul vamal prin adresa nr. /05.12.2006 de „suspiciune mărfuri subevaluate criteriul mărfuri cu risc”. Societatea consideră că această suspiciune a biroului vamal este înlăturată de actul de vânzare – cumpărare (factura nr. /21.11.2006), dintre partenerul german și societate, care menționează că bunul prezintă defecte la cutia de viteză (.....).

De asemenea, societatea susține că în momentul achiziționării autoturismului acesta nu a fost livrat cu certificatul de produs în Uniunea Europeană, EUR 1, fiind supus aplicării taxelor vamale pentru produse de profil importate din afara U.E.. Certificatul EUR 1, nr. /14.12.2006, a fost obținut ulterior, direct de societate, iar dovezile privind aceste aspecte au fost prezentate și în memoriile societății către Biroul vamal, nr. din 28.12.2006 și nr. din 22.01.2007.

Contestatoarea susține că suspiciunea în baza căreia Biroul vamal a constatat necesitatea prezentării unor documente și justificări suplimentare este înlăturată de prezentarea de către societate a documentelor justificative solicitate de organele vamale prin adresele nr. /05.12.2006 și nr. 08.01.2007, precum și revânzarea autoturismului, conform facturii nr. 14.12.2006 și a chitanței nr. /14.12.2006.

De asemenea, prin adresa nr. din 29.03.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.03.2007, **S.C. S.R.L.** din localitatea solicită să fie restituită suma de lei, întrucât suma de lei a fost restituită în data de 10.01.2007, iar din drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă în sumă de lei, calculate conform procesului verbal de control nr. 08.01.2007, solicită restituirea sumei de lei, ce a fost recunoscută de Biroul vamal prin procesul verbal nr. din 05.02.2007.

II. Biroul vamal, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /05.02.2007, emisă în baza procesului verbal de control al valorii în vamă nr. /05.02.2007, precizează că la data de 04.12.2006 S.C. S.R.L. din localitatea a efectuat operațiunea de import nr., a unui autoturism marca, serie șasiu, cod tarifar 8703329000, în baza facturii externe nr. /21.11.2006, în valoare de euro, pentru care, în

baza prevederilor H.G. nr. 973/2006 a fost declarată procedura de control a valorii în vamă a mărfii importate din Germania.

Prin actele administrative atacate se precizează că drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator, cuprinzând și cheltuielile de transport de euro, în cuantum delei, au fost încasate și virate la bugetul de stat, iar la data de 06.12.2006 a fost constituită garanția în sumă totală de lei, în conformitate cu art. 2 din H.G. nr. 973/2006, din depozitul nr./2006.

Prin adresa nr.28.12.2006, înregistrată la Biroul vamal sub nr./29.12.2006, titularul operațiunii vamale, **S.C. S.R.L.**, a prezentat certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și a solicitat acordarea preferințelor tarifare vamale pentru mărfurile plasate în regimul de punere în liberă circulație și restituirea drepturilor de import achitate în plus.

Ținând cont de prevederile art. alin. (4), (5) și (8) din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr. 86/2006, de prevederile art. 660 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin H.G. 707/2006, de prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a Tarifului vamal de import al României pe anul 2006, aprobat prin Legea nr. 4/2006, ale Legii nr. 8/1994, ale Protocolului 4 referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrative, anexa la Acordul european instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, în vigoare la data plasării sub regim a bunului în cauză și de faptul că mărfurile înscrise în certificatul de circulație al mărfurilor EUR 1 îndeplineau condițiile pentru aplicarea măsurilor tarifare preferențiale, Biroul vamal a acordat tratamentul tarifar preferențial, întocmind procesul – verbal de control nr.08.01.2007.

Organele vamale precizează că deoarece s-a acordat tratament preferențial, în urma căruia s-a modificat cuantumul structurii datoriei vamale, prin procesul – verbal nr.08.01.2007, s-a dispus și deblocarea parțială a garanției constituite cu ocazia acordării liberului de vamă, astfel:

- garanție inițială = lei;
- garanție finală rămasă = lei;
- garanție deblocată = lei.

Ținând cont de prevederile art. 4 alin. 1 din H.G. nr. 973/2006, modificată prin H.G. nr. 1.813/2006, ale art. 57 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, ale art. 78 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 707/2006, de faptul că până la expirarea termenului de 30 de zile menționat la art. 4 alin. (2) din H.G. nr. 973/2006, modificat prin H.G. nr. 1.813/2006, importatorul nu a prezentat documente concludente care să dovedească exactitatea și realitatea valorii în vamă declarată și având în vedere valorile în vamă din baza de date a autorității vamale, precum și regulile prevăzute de art. 3 ale Acordului privind

aplicarea art. VII din GATT 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, în temeiul art. 6 din H.G. nr. 973/2006, modificat prin H.G. nr. 1813/2006, și ale art. 56 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 707/2006, organele vamale au stabilit cu titlu definitiv valoarea în vamă pentru autoturismul în cauză deeuro.

Organele de control precizează că inițial, prin procesul verbal de control nr.08.01.2007, s-au stabilit următoarele drepturi de import:

Autoturism		Procent inițial	Procent după verificare	Achitat inițial	Drepturi vamale recalculate	Sume de rambursat
..... – valoare în vamă = lei	Taxe vamale	30%	Ex.	0
	Comision vamal	0,5%	0	0	...
	Accize	5,5%	5,5%
	T.V.A.	19%	19%
	TOTAL	X	X

Prin procesul verbal ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate se precizează că drepturile vamale de import determinate pe baza valorii în vamă stabilită cu titlu definitiv, se prezintă astfel:

Denumire marfă	Valoare în vamă	Denumire drepturi vamale	Drepturi de import recalculate	Drepturi de import încasate	Diferență drepturi de import
Autoturism marca – D.V.I. Ieuro	Taxe vamale	0	0	0
		Accize
		T.V.A.
		TOTAL

Prin decizia de impunere contestată, organele vamale au stabilit că **S.C. S.R.L.** din localitatea datorează bugetului de stat suma totală de lei, reprezentând lei accize și lei T.V.A..

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la datoria vamală în sumă totală de lei, reprezentând lei accize și lei taxă pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe asupra legalității determinării de către autoritatea vamală a unei noi valori în vamă pentru autoturismul marca, serie șasiu, importat de S.C. S.R.L. din Germania, în baza declarației vamale nr. din 04.12.2006, în condițiile în care societatea nu a prezentat documente concludente care să dovedească exactitatea și realitatea valorii în vamă declarată.

În fapt, la data de 04.12.2006, S.C. S.R.L. din localitatea a efectuat prin Biroul vamal operațiunea de import nr., pentru un autoturism marca, serie șasiu, cod tarifar 8703329000, în baza facturii externe nr./21.11.2006, în valoare de euro, pentru care autoritatea vamală, în baza prevederilor H.G. nr. 973/2006, a declarat procedura de control a valorii în vamă.

La data acordării liberului de vamă, 06.12.2006, a fost constituită garanția de lei, care să asigure încasarea drepturilor de import corespunzătoare bunului în cauză.

Prin adresa nr.28.12.2006, înregistrată la Biroul vamal sub nr./29.12.2006, titularul operațiunii vamale, S.C. S.R.L., a prezentat certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și a solicitat acordarea preferințelor tarifare vamale pentru mărfurile plasate în regimul de punere în liberă circulație și restituirea drepturilor de import achitate în plus.

În urma acordării preferințelor tarifare, în baza certificatului prezentat de titularul operațiunii vamale, organele vamale au dispus prin procesul verbal nr. din 08.01.2007 deblocarea sumei de lei din garanția constituită inițial, de lei, rămânând la dispoziția autorității vamale o garanție de lei, până la determinarea definitivă a valorii în vamă.

Autoritatea vamală, în urma demersurilor întreprinse, a stabilit cu titlu definitiv o valoare în vamă deeuro și au calculat drepturi vamale de import suplimentare în sumă totală de lei, reprezentând lei accize și lei taxă pe valoarea adăugată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 57 alin. 1 și 4 din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006** privind Codul vamal al României, unde se precizează că:

„(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare. [...]

(4) Când determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul de a ridica mărfurile din vamă, la cerere, cu condiția să constituie o garanție în forma acceptată de autoritatea vamală.”

La art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 973 / 2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă se prevede că:

„(1) Determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor art. 57 alin. (4) și (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în următoarele situații:

a) când este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, denumit în continuare acord, iar la momentul importului nu pot fi prezentate documente concludente care să permită determinarea cu exactitate a sumei de ajustat;

b) când prețul plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil a nu include toate plățile efectuate ori de efectuat ca o condiție a vânzării mărfurilor importate de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

c) în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate.

(2) Atunci când, la momentul efectuării formalităților vamale de import, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 1 din acord, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, biroul vamal va aplica prevederile art. 2 - 7 din acord, în ordinea prevăzută de acesta, valoarea în vamă astfel determinată având caracter definitiv.

(3) Amânarea determinării definitive a valorii în vamă este dispusă de șeful biroului vamal sau de agenții vamali desemnați de acesta prin ordin de serviciu, în urma analizării documentelor anexate la declarația vamală de import, precum și a altor documente și informații de care biroul vamal are cunoștință. Amânarea determinării definitive a valorii în vamă poate fi dispusă și ca urmare a solicitării scrise a

importatorului, adresată biroului vamal, în care sunt justificate motivele pentru care se solicită această amânare.

(4) Dispoziția de amânare a determinării definitive a valorii în vamă se comunică în scris importatorului înainte de ridicarea mărfurilor din vamă.”

În urma modificărilor ce au avut loc, prin Hotărârea Guvernului nr. 1813 / 2006 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, prevederile menționate au următorul conținut:

„Art. 1

(1) Determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor art. 57 alin. (4) și (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în următoarele situații:

a) când este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, denumit în continuare acord, iar la momentul punerii în liberă circulație nu pot fi prezentate documente concludente care să permită determinarea cu exactitate a sumei de ajustat;

b) când prețul plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil a nu include toate plățile efectuate ori de efectuat ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

c) în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate.

(2) Atunci când, la momentul efectuării formalităților de punere în liberă circulație, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 1 din acord, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, biroul vamal va aplica prevederile art. 2 - 7 din acord, în ordinea prevăzută de acesta, valoarea în vamă astfel determinată având caracter definitiv.

(3) Amânarea determinării definitive a valorii în vamă este dispusă de șeful biroului vamal sau de agenții vamali desemnați de acesta prin ordin de serviciu, în urma analizării documentelor anexate la declarația de punere în liberă circulație, precum și a altor documente și informații de care biroul vamal are cunoștință. Amânarea determinării definitive a valorii în vamă poate fi dispusă și ca urmare a solicitării scrise a importatorului,

adresată biroului vamal, în care sunt justificate motivele pentru care se solicită această amânare.

(4) Dispoziția de amânare a determinării definitive a valorii în vamă se comunică în scris importatorului înainte de ridicarea mărfurilor din vamă.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că la data de 04.12.2006, **S.C. S.R.L.** din localitatea a efectuat prin Biroul vamal operațiunea de import nr., pentru un autoturism marca, în baza facturii externe nr./21.11.2006, în valoare de euro.

Autoritatea vamală, în baza prevederilor H.G. nr. 973/2006, a declarat procedura de control a valorii în vamă pe motiv că există suspiciuni de subevaluare a bunului.

Conform **art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 973/2006** privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă,

„(1) În cazul în care s-a procedat la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, importatorul poate ridica mărfurile din vamă cu condiția să furnizeze autorității vamale o garanție suficientă care să asigure încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfurilor respective.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator se încasează și se virează la bugetul de stat, iar garanția determinată potrivit prevederilor prezentei hotărâri se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile vamale de import, înainte de acordarea liberului de vamă.”

Potrivit adresei nr. din 05.12.2006, Biroul vamal transmite titularului operațiunii, **S.C. S.R.L.**, că s-a dispus amânarea determinării definitive a valorii în vamă pentru autoturismul marca, serie șasiu, pe motiv *„suspiciune mărfuri subevaluate criteriul MĂRFURI CU RISC”*.

Autoritatea vamală aduce la cunoștința societății importatoare că, potrivit art. 2 din H.G. nr. 973/2006 și art. 57 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, poate ridica mărfurile cu condiția constituirii unei garanții în cuantum de lei, care reprezintă cuantumul drepturilor de import calculate pe baza valorii în vamă determinată cu titlu provizoriu, din care s-au dedus drepturile de import stabilite pe baza valorii în vamă declarată.

Prin adresa nr. din 05.12.2006, se precizează că s-a determinat o valoare în vamă cu titlu provizoriu de lei, la stabilirea căreia s-au avut în vedere prevederile articolelor 1, 3 alin. 2 și 7 din H.G. nr. 973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o

amânare a determinării definitive a valorii în vamă și informațiile conținute în baza de date a autorității vamale privind situațiile statistice de comerț exterior.

De asemenea, prin adresa menționată, se pune în vedere titularului operațiunii vamale să prezinte în termen de 30 de zile de la data ridicării mărfurilor din vamă a următoarelor documente:

- „ – *contractul comercial încheiat cu partenerul extern;*
- *documente de plată externe;*
- *documente de revânzare mărfuri;*
- *alte documente justificative privind valoarea în vamă.*

În afara documentelor menționate mai sus, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 707/2006, puteți prezenta orice alte documente care sunt în evidența dumneavoastră și care sunt în măsură să dovedească realitatea și exactitatea valorii în vamă declarată”.

Prin adresa nr. din 08.01.2007, Biroul vamal informează societatea **S.R.L.** că în urma analizării actelor transmise cu adresa nr.28.12.2006 s-a constatat că nu există documente suficiente pentru determinarea cu titlu definitiv a valorii în vamă declarată de societate prin Declarația vamală de import/04.12.2006, întocmită pe baza facturii nr./21.11.2006, emisă de firma din Germania, privind autoturismul respectiv.

Prin adresa menționată se pune din nou în vedere societății să prezinte documentele solicitate în adresa nr./05.12.2006, precum și următoarele documente:

- „ – *contractul comercial încheiat cu partenerul extern sau/și orice alt document care a stat la baza încheierii tranzacției;*
- *documente bancare privind efectuarea plăților externe și extrasul contului în valută, din care s-a efectuat plata;*
- *documente care să dovedească cuantumul cheltuielilor de transport declarate;*
- *orice alte documente justificative care să dovedească realitatea și exactitatea valorii declarate.”*

La adresa sus menționată, **S.C. S.R.L.**, prin adresa nr./22.01.2007, înregistrată la Biroul vamal sub nr.22.01.2007, transmite autorității vamale următorul răspuns:

- cu privire la contractul comercial încheiat cu partenerul extern sau/și orice document care a stat la baza încheierii tranzacție, se precizează că între **S.C. S.R.L.** și firma din Germania nu a fost încheiat un contract comercial în acest sens, tranzacția privind vânzarea – cumpărarea autoturismului marca fiind probată cu factura nr./21.11.2006 și chitanță, emise de societatea din Germania, pentru care s-a achitat suma de euro. De asemenea, se menționează că pentru determinarea valorii în vamă, articolul 57 alin. (1) din codul vamal prevede

obligativitatea depunerii alături de declarația pentru valoarea în vamă a facturii sau a altor documente de plată a mărfii și nu a contractului comercial.

- cu privire la documentele bancare privind efectuarea plăților externe și extrasul de cont în valută, solicitate de organele vamale, societatea menționează că pentru bunul respectiv a achitat cash suma de euro și nu prin instrument bancar de plată, motiv pentru care societatea nu are în posesie și nici nu poate intra în posesia unui astfel de document. Articolul 57 alin. (1) din codul vamal prevede obligativitatea depunerii alături de declarația pentru valoarea în vamă a facturii sau a altor documente de plată a mărfii și nu în mod expres a documentelor bancare privind efectuarea plăților externe și a extrasului contului în valuta din care s-a efectuat plata.

- cu privire la documentele care să dovedească cuantumul cheltuielilor de transport declarate, solicitate de organele vamale, societatea susține că a prezentat declarația pe propria răspundere, înregistrată sub nr.04.12.2006, a reprezentantului legal al societății **S.R.L.**, respectiv, conform căreia valoarea transportului pe parcurs extern este de euro, din carereprezintă motorină șireprezintă taxe de drum.

- cu privire la orice alte documente justificative care să dovedească realitatea și exactitatea valorii declarate, solicitate de organele vamale, societatea consideră că în cauză sunt incidente prevederile art. 56 din Codul vamal, coroborate cu prevederile art. 1 din Acordul de aplicare a art. VII din GATT, conform cărora regula de bază în materie este că valoarea în vamă a mărfurilor o prezintă valoarea de tranzacție.

Contestatoarea susține că organele vamale aveau dreptul să stabilească o nouă valoare în vamă numai în cazul unei imposibilități de determinare a valorii reale și în situația existenței unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de către importator, această din urmă situație fiind motivată de Biroul vamal prin adresa nr./05.12.2006 de „suspiciune mărfuri subevaluate criteriul mărfuri cu risc”. Societatea consideră că această suspiciune a biroului vamal este înlăturată de actul de vânzare – cumpărare (factura nr./21.11.2006), dintre partenerul german și societate, care menționează că bunul prezintă defecte la cutia de viteză (.....).

Contestatoarea susține că suspiciunea în baza căreia Biroul vamal a constatat necesitatea prezentării unor documente și justificări suplimentare este înlăturată de prezentarea de către societate a documentelor justificative solicitate de organele vamale prin adresele nr./05.12.2006 și nr.08.01.2007, precum și revânzarea autoturismului, conform facturii nr.14.12.2006 și a chitanței nr./14.12.2006.

Potrivit art. 78 din Hotărârea Guvernului nr. 707 / 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României,

„(1) Dacă autoritatea vamală are motive justificate să se îndoiască de faptul că, conform prevederilor art. 1 din Acord, valoarea în vamă declarată este prețul efectiv plătit sau de plătit, atunci aceasta nu trebuie în mod obligatoriu să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza regulii valorii de tranzacție.

(2) În situația în care autoritatea vamală are motive cum ar fi cele prevăzute la alin. (1) poate solicita informații suplimentare conform prevederilor art. 74 alin. (4). Dacă autoritatea vamală are în continuare dubii, înainte de a lua o decizie finală trebuie să comunice persoanei interesate, în scris dacă este cerut astfel, motivele de îndoială și acordă acestei persoane un termen de răspuns. Când este luată o decizie finală, autoritatea vamală va comunica persoanei interesate, în scris, această decizie și rațiunile care au stat la baza acesteia.”

Potrivit art. 3 din Decretul nr. 183 din 11 iunie 1980 privind acceptarea unor înțelegeri realizate în negocierile comerciale multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț - G.A.T.T. (Runda Tokio)

„1. a) Dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată prin aplicarea dispozițiilor art. 1 și 2, valoarea în vamă va fi valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export, cu destinația aceleiași țări de import și exportate în același moment sau aproape în același moment cu mărfurile de evaluat.

b) În aplicarea prezentului articol, valoarea în vamă va fi determinată utilizând valoarea de tranzacție a mărfurilor similare, vândute la același nivel comercial și sensibil în aceeași cantitate cu mărfurile de evaluat. În absența unei astfel de vânzări se va utiliza valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute la un nivel comercial diferit și/sau în cantități diferite, ajustate pentru a ține seama de diferențele pe care nivelul comercial și/sau cantitatea le-ar putea antrena, cu condiția ca o astfel de ajustare, indiferent dacă conduce la o creștere sau o diminuare a valorii, să se poată baza pe elemente de probă prezentate și care stabilesc clar că sunt rezonabile și exacte.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că în situația în care autoritatea vamală are motive justificate să se îndoiască de faptul că valoarea în vamă declarată este prețul efectiv plătit sau de plătit, atunci aceasta nu trebuie în mod obligatoriu să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza regulii valorii de tranzacție, organele vamale putând solicita informații suplimentare titularului operațiunii.

Potrivit art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 973/2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă,

„(1) Biroul vamal are obligația de a analiza documentele pe care importatorul trebuie să le prezinte potrivit art. 57 alin. (5) din Legea

nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și de a lua o decizie privind determinarea valorii în vamă cu titlu definitiv [...]"

În urma analizei documentelor prezentate și având în vedere că în urma demersurilor întreprinse titularul operațiunii nu a prezentat documente concludente care să dovedească realitatea valorii în vamă declarată și ținând cont de valorile în vamă din baza de date a autorității vamale, organele vamale au stabilit cu titlu definitiv o valoare în vamă a bunului deeuro și o diferență de drepturi de import de lei, din care lei accize și lei taxă pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că suspiciunea în baza căreia Biroul vamal a constatat necesitatea prezentării unor documente și justificări suplimentare este înlăturată de prezentarea de către societate a documentelor justificative solicitate de organele vamale prin adresele nr./05.12.2006 și nr./08.01.2007, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât documentele prezentate nu sunt concludente în ceea ce privește realitatea valorii declarate.

Potrivit documentelor prezentate organelor vamale, prețul plătit de societate pentru autoturismul în cauză este de euro, în timp ce în baza de date a autorității vamale figurează că în cazul acestor bunuri valoarea în vamă este deeuro.

De asemenea, valoarea în vamă definitivă, stabilită de organele vamale, deeuro, este prevăzută și de Ordinului Ministerului Finanțelor Publice nr. 1076/2006 pentru aprobarea valorilor în vamă, valoare ce se aplică în cazul bunurilor introduse în țară de persoane fizice.

Referitor la susținerea societății că suspiciunea organelor vamale că bunul în cauză a fost subevaluat este înlăturată de factura nr./21.11.2006, în care se menționează că bunul prezintă defecte la cutia de viteză, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât această defecțiune nu poate duce la o diferență semnificativă a valorii bunului, respectiv deeuro, de la euro, cât a declarat societatea, laeuro, cât figurează în baza de date a autorității vamale pentru tranzacții similare.

Cu toate că, atât prin adresa nr./05.12.2006, cât și prin adresa nr./08.01.2007, s-a pus în vedere societății contestatoare să prezinte documente care să dovedească realitatea și exactitatea valorii în vamă declarate, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că societatea a depus documente care să justifice că valoarea declarată este cea reală, în condițiile în care pentru tranzacții similare valorile în vamă sunt cu mult mai mari.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003**, republicată privind Codul de procedură fiscală,

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere că societatea contestatoare nu a prezentat documente care să dovedească exactitatea și realitatea valorii în vamă declarată, în condițiile în care pentru tranzacții similare valorile în vamă sunt cu mult mai mari, se trage concluzia că organele vamale în mod legal au stabilit cu titlu definitiv o valoare în vamă a bunului deeuro și o diferență de drepturi de import de lei, din care lei accize și lei taxă pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește solicitarea societății **S.R.L.** din localitatea, prin adresa nr.din 29.03.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 29.03.2007, privind restituirea sumei de lei și a sumei delei, recunoscută de Biroul vamal prin procesul verbal nr. din 05.02.2007, se va transmite cererea pentru acest capăt de cerere Biroului vamal pentru a analiza și a da răspuns petentului, conform prevederilor legale aplicabile în materie.

Potrivit **pct. 9.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005:**

„9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 57 alin. 1, 2 și 4 din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, art. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 973 / 2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, Hotărârea Guvernului nr. 1813 / 2006 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 973/2006, art. 78 din Hotărârea Guvernului nr. 707 / 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, art. 3 din Decretul nr. 183 / 1980 privind acceptarea unor înțelegeri realizate în negocierile comerciale multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț - G.A.T.T., art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 9.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 /

2005, coroborate cu prevederile art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE :

- **Respingerea contestației formulate de S.C. S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./05.02.2007, emisă de Biroul vamal, în baza procesului verbal de control al valorii în vamă nr./05.02.2007, privind suma de lei, reprezentând lei accize și lei taxă pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată;**

- **Transmiterea cererii societății S.R.L.** din localitatea, privind restituirea sumei de lei și a sumei delei, solicitată prin adresa nr.din 29.03.2006, Biroului vamal pentru a analiza și a da răspuns petentului, conform prevederilor legale aplicabile în materie, cererea având alt caracter decât cel de cale administrativă de atac.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.